

Pygmalion modern

Adina Speranta

Din gânduri întregită, imaginea precară
Parcă-i amestecată din pulbere și ceară,
Dar în privirea tandră din ochii dragei tale
Se-ascund luciri blajine de stele arzătoare.

Gingașa ei făptură te-mbie la păcate
Și-nlănțuit pe veci de pletele-i roșcate
Te arde cu privirea, o, inocentă pradă,
Te lași cuprins de vrajă, vuiești ca o cascadă.

Prinzi firul Ariadnei din geana de lumină
Să zbori prin labirintul ascuns într-o retină,
Sorbind cu nepăsare din cupa-amară-a vieții
Ofrandă pui iubirea pe-altarul zeității.

Adânc, în creuzetul pornirilor nebune,
Materia se zbate în zloata de cărbune,
Dar cunurat cu-'naltul din ochii dragei tale
I-ai zămislit un templu din cărămizi stelare.

Stăpân peste regatul celestei frumuseți,
Umil, îngenunchezi sub ale ochilor săgeți,
Încătușat de patimi, rănit de fantezie,
Tu ai sculptat femeia în vers și poezie.

În pana ta de aur cuvântul ce scânteie
Deschide universul prin mii de curcubeie
Ca împletind iubirea cu nemurirea toată
Pământul să respire cu cerul laolaltă.

Pe chipul cel vremelnic ai pus pecetea vie ,
Pygmalion modern, cu-atâta duioșie,
Și-n magicul tău vers, lăcaș de strălucire,
Ai preamărit nu trupul, ci raiul din privire!

24.04.2016